

Les eleccions municipals del proper 22 de maig, vénen marcades d'una banda per la crisi i les retallades i de l'altra per la situació d'Euskadi. Una i altra polaritzen la situació: essencialment en l'aspecte econòmic, però també en el democràtic al voltant del tema nacional.

En el primer aspecte, per la dreta s'estan consolidant opcions feixistoides tipus la Plataforma per Catalunya i el PP mateix, utilitzant com a cavall de batalla el racisme i la xenofòbia contra els i les treballadores immigrades. Ja abans de començar la campanya, algun candidat, com el del PP a l'alcaldia de Barcelona, ha alertat que farà una campanya que no serà «políticament correcta» en el tema de la immigració. És la deriva fàcil d'una situació que l'esquerra institucional està carregant sobre tota la classe treballadora, alhora que ha facilitat l'ambient xenòfob a partir de les lleis d'estrangeria, com passa en altres països europeus.

També en l'aspecte nacional es tensa la corda. Com amb la immigració, les pensions o el rescat als bancs, l'esquerra institucional, i particularment el PSOE, han fet el paper de la dreta, i han pactat amb el PP. La conseqüència d'aquest gir des del govern és que la dreta cada vegada demana més, i el govern segueix plegant-s'hi fins al punt que davant d'aquestes eleccions sembla que no en tenen prou ni amb l'aplicació de l'antidemocràtica Llei de partits. La tensió va créixer també a Catalunya a partir de la sentència del Constitucional, i això és el que va sortir als carrers a l'estiu i que s'ha expressat en els referèndums per la independència.

Com assenyalem a l'editorial, en primer lloc s'ha de resistir i participar en les mobilitzacions, «però també començar a construir una alternativa política a l'esquerra institucional, agrupant organitzacions, sindicalistes, lluitadors/es dels moviments... En cas contrari, la crisi de l'esquerra institucional només revertirà en un gir a la dreta o a l'extrema dreta, com acaba de passar a Finlàndia. En aquest sentit necessitem enfortir Des de Baix com un principi d'agrupament a Catalunya, participant de ple en les Lluites i aprofitant també les eleccions municipals, preparant que aquest procés de confluència es consolidi i s'ampliï a la resta de l'Estat.»

Amb aquesta perspectiva, d'un banda hem mantingut la relació amb candidatures independents d'esquerra, com són les CAV (Candidatures Alternatives del Vallès) i avui els recolzem en els municipis que es presenten. De l'altra, hem intentat avançar un pas més i dirigir-nos a sectors de l'esquerra independentista provant de construir un espai encara més gran sense perdre l'essència dels plantejaments anticapitalistes i sobiranistes que han estat la base de DdB. **A l'anàlisi del panorama que marca el procés electoral a Euskadi, així com al resultat d'aquests esforços per mantenir i consolidar la construcció de DdB i també intentar confluir amb l'esquerra nacionalista, dediquem aquest suplement.**

Pels drets democràtics d'Euskadi

Legalització de Sortu, cap restricció a Bildu!!

La situació a Euskadi segueix essent la negació dels drets democràtics per un sector, el que diu no a la constitució monàrquica i reclama l'autodeterminació. Des de Lluita Internacionalista hem estat a la campanya per la legalització de Sortu i exigim el màxim respecte a les llistes presentades i proclamades de Bildu, perquè més enllà de les diferències que hi podem tenir, creiem en el dret del poble basc a expressar-se políticament.

No hi ha prou amb l'antidemocràtica Llei de Partits?

El 7 de febrer de 2011 Sortu presentava públicament els seus estatuts com nou partit polític. Aquesta nova formació de l'esquerra abertzale rebutja la violència d'ETA i per tant compleix amb la Llei de partits. Ràpidament PP i PSOE responien que això era insuficient, considerant Sortu com una successora de Batasuna i el braç polític d'ETA, que el gener havia decretat un alto el foc permanent, general i verificable. El Tribunal Suprem va acordar el 23 de març denegar-li la inscripció com a partit polític basant-se en els informes de la policia nacional i la guàrdia civil. Amb aquesta mesura es feia impossible la presència de l'esquerra abertzale a les eleccions municipals del 22 de

maig. Malgrat el recurs presentat pels i les advocades de Sortu contra la decisió del Suprem, el dia 15 d'abril va tornar a ser rebutjat i va quedar en mans del Tribunal Constitucional. El missatge és clar i contundent: es pot votar per la Falange Española, pels franquistes del PP, es pot votar als que van donar suport als GAL, però no a Sortu.

Després d'aquests esdeveniments EA, Alternatiba (una escisió d'IU) i l'esquerra abertzale, van presentar Bildu. Tots els candidats de Bildu han signat un compromís amb «l'oposició a l'ús de la violència per assolir fins polítiques». Però Govern i PP diuen que cal estar vigilants perquè no es colin els violents i l'Associació de Víctimes del Terrorisme (AVT) es va manifestar a Madrid contra la presència de «terroristes» a les eleccions. Les juntes provincials van proclamar les llistes, però la policia no para de dir que ETA va encarregar a Batasuna que

impulsés la creació de Bildu el 2008. Malgrat el desmentit d'ETA, el ministre Rubalcaba diu que mirarà amb lupa totes les llistes que presenti Bildu a tots els ajuntaments per si hi ha «contaminats» i es dóna de termini per impugnar-les fins el dia 28 d'abril. Aquesta data, fora del termini d'esmenes que reconeix el calendari electoral –el 25 es proclamen definitivament les candidatures– faria impossible qualsevol rectificació, eliminant un o altre/a candidata, amb la qual cosa s'il·legalitzaria tota la llista.

Una situació de constant provocació

Aquesta campanya davant de les municipals s'emmarca en una situació més general de provocació constant del Govern i el PP a l'esquerra abertzale. No paren de detenir membres d'ETA des que aquesta va decretar l'alto el foc: en són més de 60.

Després del tiroteig a França en-

tre membres d'ETA i gendarmes francesos, l'esquerra abertzale va declarar que el tiroteig no és compatible amb l'alto el foc i instava ETA que ratifiqués els seus compromisos d'alto el foc i prengué mesures per evitar que es repetissin successos com aquest. La resposta del govern és l'amenaça a les llistes de Bildu. Sembla que el que més li agradaria a la dreta és que hi hagués un atemptat enmig del procés electoral, tal com ho han rendibilitzat en ocasions anteriors.

Així, el 13 d'abril va sortir en llibertat José Maria Sagardui, «Gatza» –amb una condemna de gairebé 70 anys i 31 anys tancat en presons espanyoles. El 18 sortia Antton Troitiño condemnat a 2.232 anys de presó, després de romandre-hi 24 anys. Gatza no va sortir abans gràcies a la tan democràtica doctrina Parot que permet que la reducció de la pena per beneficis penitenciaris (treball, estudis) s'apliqui sobre el total de la pena i no sobre el màxim legal permès, que és de 30 anys. En el cas de Troitiño, no se li aplica la doctrina Parot però, en sortir de presó, l'Audiència Nacional torna a la càrrega i decreta la seva detenció fins el 17 de gener de 2017, sobre la base d'aquesta doctrina. Des dels mitjans de comunicació ràpidament ens rebel·len el currículum de Troitiño: etarra sanguinari amb 22 assassinats, entre ells els dels 12 guàrdies civils assassinats a la plaça de la República Dominicana de Madrid en 1986 i el del

comandant Ricardo Saenz de Ynestrillas el 1984. Conclusió: Troitiño va sortir en llibertat per convertir-lo en pròfug i garantir una oportuna campanya mediàtica.

Dues vares de mesurar

El que no diuen els mitjans de comunicació ni cap partit constitucional és que els assassins de Josu Muguruza (assassinat el 1989 essent diputat per Herri Batasuna), Ángel Duce i Ricardo Saenz de Ynestrillas (fill del militar assassinat), no van complir els 30 anys de presó. Duce va ser condemnat a 99 anys l'any 1993 i va morir d'un accident de circulació mentre gaudia d'un permís. Ynestrillas va ser absolt per falta de proves tot i ser el referent de l'ultradreta d'aquella època. La vara de mesurar constitucional no funciona bé, no té res de democràtica. Uns es passen 30 anys a la presó i els altres tot just n'hi passen 15... o cap: Felipe González i Barrionuevo, que des de l'aparell d'Estat van ser responsables dels 23 assassinats dels GAL, i els braços executors d'assassinats o segrestos com Galindo –general de la guàrdia civil-, Amedo, Domínguez... tot just van tenir 11 condemnes de les quals només 3 del voltant de 70 anys, la majoria de menys de 10 i algun com González mai no va ser jutjat ni, per tant, inhabilitat. Fraga, que des del Ministeri va ser responsable dels assassinats de Vitòria; els ja citats de Josu Muguruza, o els assassins de l'advocat Santi Brouard,...

L'Audiència Nacional no va a exigir ni al PP ni al PSOE que condemnessin el terrorisme ni de Barrionuevo ni de Fraga. És més, no hi ha cap problema que aquest darrer hagi estat president de la Xunta de Galiza, però Otegui segueix a la presó i no es pot presentar com a candidat a les eleccions.

ÚLTIMA HORA

Finalment el 27 d'abril l'advocacia de l'estat presenta dos recursos per a impugnar les 258 candidatures de Bildu i 16 agrupacions electorals amb l'argument que són successió del complex Batasuna-ETA. El Tribunal Suprem decidirà el dissabte 30. Si prohibís la presència de Bildu a les eleccions, es podrà apel·lar al Constitucional que hauria de prendre una decisió el divendres 6 de maig, dia que arrenquen les eleccions. Tot i així, segons l'última reforma legislativa, també es poden presentar noves impugnacions durant la campanya electoral... o sigui que està assegurada la continuïtat de l'atac a la democràcia més elemental.

Acord entre l'assemblea local de Barcelona de la CUP i *Des de Baix* per la constitució de «**CUP – Alternativa per Barcelona**»

(...) La candidatura «CUP – Alternativa per Barcelona» es defineix com una candidatura independentista i d'esquerres, plural, formada per la CUP i altres espais i sectors polítics anticapitalistes, ecologistes, feministes, defensors del dret a l'autodeterminació i moviments polítics, socials i populars de la ciutat, com Des de Baix.

«CUP – Alternativa per Barcelona» és producte de la confluència en el treball de diferents sectors polítics en l'elaboració i articulació d'una crítica i una alternativa al model neoliberal de ciutat compartit en variants diferents per les forces polítiques amb representació a l'Ajuntament.

Aquesta definició apareixerà en tots els seus documents programàtics i serà assumida per tots els seus membres.

(...) L'Acord Programàtic Marc.

1) **Per un nou model econòmic i de justícia social** implica una Barcelona que enfronti la crisi i no la faci pagar als i les treballadores. Cal que l'ajuntament promogui un model econòmic al servei de la majoria de persones i que adopti un paper actiu

en la defensa dels drets dels i les treballadors i de les seves lluites, que acabi amb la temporalitat en la contractació que efectua el propi ens local i amb la visió estrictament empresarial de la gestió de l'ens municipal. Cal que l'ajuntament faci front a l'atur, no requalificant els terrenys de les empreses que tanquen i fomentant i promocionant l'economia social i solidària i impulsar un pla d'obres socialment necessàries per reduir l'atur. Cal un nou model de finançament municipal que permeti atendre les necessitats socials dels veïns i veïnes. Davant l'endeutament municipal proposem que l'Ajuntament deixi de pagar els interessos abusius imposats pels bancs.

2) **Per una Barcelona amb serveis públics, universals i de qualitat:** És necessària una municipalització plena dels serveis públics (serveis socials i de cura, educació i sanitat), que inclogui la gestió directa i el control públic i democràtic per part dels seus treballadors i usuaris sense que l'Ajuntament pugui fer negoci en la seva gestió. Respecte l'educació i la sanitat, l'Ajuntament ha de garantir el seu caràcter públic evitant els concerts amb les empreses privades.

3) **Per unes polítiques urbanístiques i d'habitatge socials:** És necessari fer front a les polítiques urbanístiques neoliberals dutes a terme per l'Ajuntament de Barcelona

4) **Per un turisme socialment responsable:** Apostem per una Barcelona on es tingui present la cultura i llengua catalanes, (...) i on l'agenda de prioritats turístiques no vagi marcada pels interessos de les grans empreses del sector. En aquest sentit, apostem per aplicar una moratòria hotelera al centre de la ciutat, la introducció d'una taxa turística i l'adopció de polítiques actives per redistribuir el turisme per tota la ciutat.

5) **Per una ciutat sostenible i integrada en l'entorn:** És necessari assumir un paper més actiu en la promoció de l'estalvi energètic i de les energies renovables a la ciutat, fent-ne una gestió social i popular i planificant l'urbanisme dels barris pensant en l'equilibri entre llocs de treball i habitatges. És necessari millorar i ampliar l'oferta del comerç de proximitat i dels mercats municipals i establir una moratòria per als grans centres comercials. Cal també reduir l'ús del vehicle privat a la ciutat, aplicar la nova xarxa RetBus, implantar una xarxa integral mallada de carrils-bici segregat. Cal municipalitzar el bicig i el tramvia i adaptar els abonaments del transport a preus simbòlics pels aturats, pensionistes, estudiants i precaris.

6) **Per una Barcelona antiracista:** És necessari garantir l'empadronament a totes les persones que viuen al municipi. Reconèixer el dret al sufragi a totes les persones residents majors de 18 anys, (...) i declarar Barcelona ciutat antiracista. Barcelona ha de ser una ciutat lliure d'expulsions, i s'ha d'oposar a la Llei d'Estrangeria i als centres d'internament.

7) **Per una ciutat sense opressió de gènere ni discriminació sexual:** És necessària la incorporació de la

perspectiva de gènere en el procés de definició, implementació i avaluació de totes les polítiques públiques de manera que es garanteixi la igualtat real entre dones i homes. Cal garantir el dret a l'avortament dins la xarxa de salut pública i atacar les bases reals de la violència de gènere afavorint la independència econòmica de la dona. També és necessari adoptar mesures per acabar amb situacions de discriminació sexual i fomentar l'alliberament gai, lèsbic i transexual. (...)

8) **Per polítiques de joventut transversals:** És imprescindible augmentar la referencialitat de les polítiques de joventut dins l'organigrama municipal.(...)

9) **Per la recuperació de l'espai públic i la radicalització de la democràcia:** És necessari augmentar la transparència i facilitar la participació a la ciutat de Barcelona i canviar les dinàmiques de la ciutat que afavoreixin una major radicalitat democràtica (...)

10) **Pel foment d'una cultura crítica i participativa (...)**

11) **Per la vertebració i l'alliberament dels Països Catalans:** (...) Així mateix, l'Ajuntament de Barcelona ha de col·laborar amb els processos autodeterministes que impulsin els habitants de la ciutat, i denunciar el marc constitucional vigent.

12) **Per una Barcelona solidària amb la lluita dels pobles:** Barcelona ha de ser una ciutat compromesa amb la lluita dels pobles per avançar en els processos d'alliberament nacional i social. Cal (...) posar fi als convenis amb empreses o estats que no respecten els drets humans, com per exemple l'Estat d'Israel. Tampoc no facilitarà finançament a aquelles multinacionals amb seu a la ciutat que intervenen a l'estranger saquejant els recursos naturals i explotant els treballadors d'altres pobles. Barcelona defensarà l'abolició del Deute Extern. L'Ajuntament haurà de ser part activa en la lluita per l'Europa dels pobles i contra l'Europa del capital.

Extractes de l'acord de la CUP de Barcelona i Des de Baix

Des de Baix a Cornellà

A Cornellà també es presenta una candidatura de Des de Baix. Volem reflectir el seu procés de construcció i els seus objectius entrevistant Julián García Petit, número 2 de la llista, que ens insisteix que les seves respostes estan consensuades amb tot el grup.

LI.- Com va sorgir el grup que forma l'actual candidatura de Cornellà?

JG.- Fa més d'un any davant les greus conseqüències en la classe treballadora i popular de la «crisi» provocada pel capitalisme a nivell general i en concret a Cornellà, alguns companys van prendre la iniciativa de convocar una sèrie de persones amb l'objecte de constituir una Assemblea Social que possibilités el desenvolupament de propostes reivindicatives concretes locals: atur, desnonaments, racisme, pobresa, marginació, habitatge, etc. Aquesta

convocatòria va propiciar la trobada d'un important nombre de persones molt diverses dins de l'esquerra: CNT, okupes, Revolta, i altres de no vinculades amb cap moviment social però amb una sensibilitat política anticapitalista i moltes d'elles amb una llarga trajectòria en la política social local.

La iniciativa va tenir un curt recorregut i algun èxit important de convocatòria (300 persones en un acte amb J.M. Sánchez Gordillo), o les campanyes informatives davant de l'oficina d'ocupació i la participació en la Marxa Contra L'atur des de Sant Ildefons fins a la Generalitat. Aquesta Assemblea va anar perdent força perquè les persones i els col·lectius que la integraven estaven també en altres projectes i el treball va resultar desbordant.

No obstant això la inquietud en totes aquelles persones, la consciència del moment històric, va seguir viva en la

majoria, i aquestes persones formen el nucli de l'actual col·lectiu i la candidatura.

LI.- Ja en les autonòmiques vau fer campanya per DdB. Per què us vau acostar a aquest projecte?

JG.- Alguns companys que mantenen contacte amb els moviments anticapitalistes ens van convocar per analitzar la proposta de DdB i valorar el nostre suport. En el fons el que persisteix és la inquietud per la necessitat d'intervenir políticament en la nostra ciutat. Creiem que la versió «oficial» de la crisi i les conseqüències sobre la vida i el futur del poble han de ser combatudes i que s'ha de denunciar la col·laboració de tots els partits parlamentaris, sense excepció, i els dos sindicats majoritaris. Que hi ha altres alternatives, i que és necessari recobrar la confiança en la nostra

autoorganització.

I en aquest sentit el projecte *Des de Baix* encaixa plenament amb la nostra anàlisi i vam decidir donar suport i treballar en la campanya al Parlament, per fer evident a nivell local que sí que hi ha altres formes, altres persones, i altres possibles solucions a les conseqüències de la crisi provocada pel capitalisme.

LI.-Com va ser la decisió de presentar-vos a les municipals?

JG.- Consolidat el col·lectiu de suport a *Des de Baix* i valorant positivament la unitat i harmonia del grup i l'existència d'una voluntat de continuïtat al nostre treball, durant més de dos mesos el tema de les eleccions municipals va ser una constant debat en les reunions. Al final vam decidir presentar candidatura com una conseqüència natural del treball polític i social que volem desenvolupar.

Sortim al panorama electoral conscients de les nostres limitacions econòmiques i mediàtiques però amb la fermesa de voluntat d'unir i representar la protesta social d'esquerres. Volem parlar per dir el que altres no diuen. Anem amb la cara descoberta i sense complexos perquè denunciem la mentida, l'engany, la corrupció i afirmem que un altre món és possible, i un altra Cornellà és possible.

LI.- Quin panorama es perfilava a les eleccions? Hem vist que es presenta PxC, i per descomptat el PP i Cd,s: creus que poden tenir pes aquest tipus de posicions en una zona tan obrera com Cornellà? Com ho analitzeu?

JG .- Fa anys que «l'esquerra» a Cornellà va renunciar als seus mínims valors: va substituir l'associacionisme pel clientelisme, la participació ciutadana pel seguidisme, la democràcia pel despotisme, l'honestetat per l'oportunisme, la cultura pel consumisme, i l'oposició pel conformisme. PSC, IC, EUiA i ERC tenen responsabilitats compartides.

En la situació actual ells han abonat el camp activament o passiva perquè creixin la dreta i el feixisme. De 10 candidatures a Cornellà, 5 són de dretes, 2

d'elles feixistes.

Dins del discurs dominant en el qual els immigrants són la causa de tots els mals, existeixen serioses possibilitats que tinguin un suport important, lamentablement.

LI.- Quins plans teniu després de les eleccions?

J G.- No tenim vocació electoralista. Les eleccions municipals en tot cas constituïran per al col·lectiu una prova de la seva consolidació i coherència. Som Assemblearis i ens plantegem les eleccions com una oportunitat més de treball per arribar a gent que encara no coneix la nostra iniciativa, per atreure al debat altres sectors de l'esquerra, per ampliar l'Assemblea de Des de Baix Cornellà. Estem convençuts que hi ha moltes dones i homes en el nostre poble cabrejats, indignats però se senten impotents, sense suport i sense ningú amb qui compartir el seu sentiment polític, això duu al pessimisme. Aquest és el sector de persones al qual pretenem arribar i oferir un lloc en la nostra Assemblea.

Ens definim com un projecte en construcció, les eleccions municipals seran un graó més en aquest procés, independentment dels vots que obtinguem seguirem treballant amb els mateixos principis i objectius.

LI.- Voleu afegir alguna cosa més?

JG .- Sí, el col·lectiu Des de Baix Cornellà és un col·lectiu plural, democràtic, assembleari i anticapitalista que reuneix ecologistes, feministes, sobiranistes, defensors dels drets humans, antifeixistes, que té vocació de protagonisme polític, està obert a totes i tots sense exigència de militància, totes les aportacions són possibles i debatudes, les decisions Assembleàries són la seva línia de treball.

Girona

Des de Baix:

En resposta a l'article de Joan Pujolàs i Vilar Ningú no havia dit que seria fàcil (la Unitat Popular)
<http://www.libertat.cat/content/view/12434/1/>

Des de que va néixer Des de Baix el setembre de 2010 de l'acord de tres organitzacions polítiques (Corrent Roig, Revolta Global i Lluita Internacionalista) –ara quatre amb En Lluita i activistes diverses dels moviments socials ens hem deixat la veu amb els mitjans que tenim a l'abast –que són pocs- per explicar quin és el nostre projecte, que és anar construint una eina de lluita que contribueixi a fer una alternativa creïble a aquest capitalisme en crisi que cada vegada escanya més les treballadores i joves. Som conscients que DdB encara no és l'alternativa, tot just és un pas més que s'haurà de sumar a més grups i moltes més persones, però també sabem que el camí només es pot fer caminant. Aquesta és la nostra opció i les retallades neoliberalíssimes de CiU en sanitat o educació mentre elimina impostos als més rics o l'accident nuclear de Fukushima, per posar dos exemples ben diferents, ens reafirmen que el camí que hem emprès és correcte.

Que sigui el camí que a nosaltres ens sembla correcte no vol dir que, com tota la resta de coses, no sigui discutible, i estem obertes a discutir-lo quan sigui, on sigui i amb qui sigui. De fet, discutir-ho amb tots els sectors propers és l'única arma que tenim per seguir avançant. Per això contestarem l'article d'en Joan Pujolàs que intenta desacreditar la candidatura de Des de Baix a Girona –de la qual formem part- sense ni tan sols dir-nos pel nom. A nosaltres ens agrada parlar clar i posar noms a les coses.

En l'única reunió que vam arribar a tenir amb la CUP de Girona la seva proposta ens va despertar dubtes –i així els ho vam fer saber-, tant perquè va tenir un contingut gens programàtic com per la poca coincidència que hem tingut en els

construint l'alternativa anticapitalista

darrers temps en les lluites quotidianes al carrer. Les condicions que des de la CUP se'ns proposaven feien difícil un acord, perquè partien –com també diu en Joan Pujolàs- de l'exclusivisme de la CUP i de no reconèixer la realitat plural («La CUP, fa mesos, va decidir que no faria cap coalició amb cap altra força política per a les properes eleccions municipals, alhora que decidia intentar aglutinar el màxim de suports al voltant de la candidatura»). Ja només en aquest aspecte quedava molt lluny d'un acord entre organitzacions com ha estat possible a la ciutat de Barcelona, en què hem pogut bastir la candidatura «CUP-Alternativa per Barcelona», en la qual participem com a Des de Baix. Pretendre ser la base d'una suma a la qual ningú pot venir amb la seva pròpia identitat, no és un cert contrasentit? En el capítol de diferències amb Barcelona, potser també seria bo preguntar-se per què les militants d'una de les organitzacions majoritàries de l'esquerra independentista, a Girona no formen part de la CUP.

Però el motiu essencial pel qual ha estat impossible una candidatura conjunta amb la CUP a Girona és de contingut, de projecte. En Joan escriu, referint-se a nosaltres, que «segurament haurien acceptat amb els ulls clucs el programa polític de la CUP si se'ls hagués ofert un pacte en exclusiva» i, si ho pensa, s'equivoca: per nosaltres el programa no és un joc de paraules ni un reclam electoral sinó un compromís de lluita quotidiana. I el nostre programa es basa en dos pilars irrenunciabls: mesures anticapitalistes per sortir de la crisi i l'exercici del dret d'autodeterminació que ens porta a defensar la ruptura amb el règim monàrquic i una república catalana. Ni una cosa ni l'altra són en el programa de la CUP a Girona.

En Joan diu que «Reagrupament ha recolzat el programa polític d'Unitat Popular» i, novament si ho

pensa, s'equivoca: Reagrupament no s'ha mogut ni un mil·límetre del seu programa polític, que

defensa «una economia social de lliure mercat», vol «flexibilitzar la contractació i l'acomiadament», i atreure «empreses multinacionals a establir-se en el nostre territori». Aposta per privatitzar i pel «progrèssiu apropament de les condicions laborals de la funció pública a les del mercat laboral d'iniciativa privada». Ens diu que el «nou Estat Català aplicarà el cos legislatiu vigent a la Unió Europea» (l'Europa del Capital). Una Catalunya que «mantingui amb els Estats Units una relació privilegiada basada en una comunitat d'interessos morals, polítics i estratègics» (aliada de l'imperialisme), dins de l'ONU, l'OTAN, el BM i l'FMI. Reivindica que «l'energia de fissió nuclear ha de seguir formant part important del mix energètic català i és recomanable que la seva contribució es vegi ampliada en un futur». Promou la «implantació de l'Alta Velocitat Catalana». Dóna suport al Pla Bolonya i l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES). Vol recuperar «la figura de l'aprenent». O posa com a condició perquè els i les immigrants

esdevinguin ciutadans de ple dret que hagin assimilat «la nostra cultura», prèvia **prova de coneixement**. En Joan pot pensar que és una postura «imadura», però tindria cap sentit que nosaltres intentéssim construir una alternativa amb un partit –de fet una ruptura de la dreta d'ERC- que té uns plantejaments com aquests?

La CUP de Girona ha triat, a diferència del que ha fet la CUP de Barcelona –que va rebutjar les ofertes de pacte d'ERC, Solidaritat i Reagrupament- apostar pel pacte amb l'independentisme «transversal» –que no deixa de ser un eufemisme de l'independentisme «de dretes». Tornem al començament: podria ajudar un acord amb una candidatura com aquesta al nostre projecte de construir una alternativa anticapitalista que convenci les treballadores i joves que val la pena lluitar? De fet també podem anar més enllà i preguntar-nos: és aquest el camí per realitzar l'objectiu –que compartim- de crear «la República Socialista dels Països Catalans»?

Però potser, en el fons, el problema real i concret queda amagat

darrera de paraules altisonants. A nosaltres el que ens sembla és que l'autèntica conversió que descriu en Joan («*canviar el xip*», «*no es pot permetre mantenir certes actituds*» per «*arribar als veritables sectors populars de Girona*» i treballar amb «*el gruix real del teixit associatiu de la ciutat*») és, de fet, un típic gir electoralista com el que han emprès abans tantes altres formacions polítiques de l'esquerra «de debò». Potser, de fet, el problema és que la màxima prioritat de la CUP de Girona avui és que el vaixell de què parla en Joan aconseguixi ancorar a la plaça del Vi i, per fer-ho, ha decidit emprendre el tan repetit viatge cap al centre, virant el rumb, és clar, cap a la dreta. La decisió de la CUP de Girona és alhora tan legítima i tan discutible com qualsevol altra –i a nosaltres ens sembla equivocada. El que la CUP de Girona no pot exigir a la resta de grups polítics és que virem el rumb amb ella. Per això presentar una candidatura de Des de Baix a Girona no només és una opció alhora tan legítima i tan discutible com qualsevol altra sinó que a nosaltres ens sembla la més útil i coherent.

Dit això. Que en Joan detecti en nosaltres el «*convenciment de ser garants d'una suposada raó i puresa revolucionària (visió que deixa el gruix de classes populars, que no els segueix el joc, en un paper de simples ignorants)*», és utilitzar arguments que les companyes de la CUP coneixen bé, perquè són els que fins ara l'esquerra institucional els ha dedicat. I, per cert, no acabem d'entendre quin interès podia tenir la CUP de Girona a arribar a un acord amb un producte tan marginal i irrecuperable com som nosaltres segons en Joan. D'alta banda, comparar les eleccions municipals a Girona amb «*processos revolucionaris*» o amb el procés de pau a Euskal Herria, i a la CUP de Girona amb Chávez o Allende ens sembla lleugerament desproporcionat.

Però el més lamentable de l'article d'en Joan són les falsedats que conté, les hem deixades pel final perquè no destorbessin la discussió, però, sense voluntat exhaustiva, no ens sembla que les haguem de deixar passar.

Una. Cap organització ni cap persona de DdB a Girona ha intentat mai

impedir que es portessin estelades a cap manifestació –no cal que ho concretem en «manifestacions anticapitalistes», que tampoc no sabem exactament quines són. Nosaltres sempre hem defensat que cadascú participés en les convocatòries amb les seves sigles i els símbols que els identifiquen, perquè aquesta és l'única manera de mostrar la pluralitat. Si en Joan estava intentant sembrar una ombra de dubte sobre el nostre sobiranisme, no cal que s'hi escarrassi: nosaltres som internacionalistes i tenim tota la consciència que qualsevol internacionalisme que no parteixi del dret inalienable dels pobles a la seva autodeterminació fa el joc a l'imperialisme o a l'estat opressor de torn. Per això, per exemple, nosaltres –que som un dels components de Des de Baix– vam formar part d'una candidatura unitària tant indiscutiblement sobiranista que el govern espanyol va intentar fins al darrer minut il·legalitzar com va ser la d'Iniciativa Internacionalista.

I dues. Des de Baix mai no ha «*manifestat que no es presentarien a les eleccions municipals gironines per manca de treball de base a la ciutat*». Des de Baix és una coalició jove, però que no resta res sinó que suma coses al patrimoni de feina que fem i que hem fet les organitzacions que en formem part. Amb les diferències que sigui, però en Joan no pot negar honestament el treball de base de Lluita Internacionalista a Girona, més que res perquè durant molt de temps l'hem fet colze a colze.

Lluita Internacionalista de Girona

DdB lluita per una Girona que...

1. Combati la crisi sense fer-la pagar als treballadors i treballadores. Els costos de la crisi per aquells que la generen.

2. Tingui uns serveis públics de qualitat. No a les privatitzacions. Remunicipalització de tots els serveis.

3. Fomenti una política d'habitatge social i sense desnonaments. Dret a l'habitatge, penalització de l'especulació immobiliària i el mòbbing, expropiació dels pisos de les grans immobiliàries i la banca, i despenalització de l'okupació.

4. Sigui respectuosa amb el territori i ofereixi un urbanisme al servei de la ciutadania. Transport públic i gratuït per reduir el transport privat. Girona desnuclearitzada

5. No il·legalitzi cap persona i on tothom tingui els mateixos drets. Dret de vot per a totes les persones que viuen a Girona.

6. Lluiti per la plena igualtat entre homes i dones. Cap discriminació per opció sexual o identitat de gènere.

7. Estigui compromesa amb la joventut. Prou repressió, fora les ordenances cíviques. Autogestió dels casals i centres cívics.

8. Es posicioni a favor de l'autodeterminació dels Països Catalans. No a la constitució espanyola i a la Llei de Partits

9. Sigui solidària. Tot el suport a les lluites antiimperialistes dels pobles. Trencament de relacions amb Israel.

10. Tingui una gestió transparent i democràtica. Control de la gestió municipal des de les assemblees de barri.